

opusdei.org

Prima omilie a Papei Leon al XIV-lea: „Suntem chemați să dăm mărturie despre credința plină de bucurie în Isus Mântuitorul”

Omilie în timpul Sfintei
Liturghii cu cardinalii în Capela
Sixtină, dimineața zilei de 9 mai
2025

09.05.2025

Voi începe cu un cuvânt în engleză, iar restul va fi în italiană.

Dar vreau să repet cuvintele Psalmului responsorial: „Voi cânta un cântec nou Domnului, căci a făcut lucruri minunate”.

Și, într-adevăr, nu doar cu mine, ci cu noi toți. Frați cardinali, în timp ce celebrăm în această dimineață, vă invit să recunoaștem minunile pe care Domnul le-a săvârșit, binecuvântările pe care Domnul continuă să le reverse asupra noastră prin ministerul lui Petru.

M-ați chemat să duc această cruce și să fiu binecuvântat cu această misiune, și știu că pot conta pe fiecare dintre voi să mergeți alături de mine, în timp ce continuăm ca Biserică, ca o comunitate de prieteni ai lui Isus, ca credincioși care vestesc Vestea cea Bună, Evanghelia.

Videoul al omiliei în engleză și italiană

[ÎN ITALIANĂ]

„Tu ești Mesia, Fiul Dumnezeului Celui viu” (Mt 16,16). Cu aceste cuvinte, Petru, întrebat de Învățătorul împreună cu ceilalți discipoli despre credința lor în El, exprimă în sinteză patrimoniul pe care, de două mii de ani, Biserica, prin succesiunea apostolică, îl păstrează, îl aprofundează și îl transmite.

Isus este Cristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu, adică unicul Mântuitor și Cel care ne revelează chipul Tatălui.

În El, Dumnezeu, pentru a se apropia de oameni, ni s-a revelat în ochii încrezători ai unui copil, în mintea neliniștită a unui tânăr, în trăsăturile

mature ale unui bărbat (cf. *Gaudium et spes*, 22), până când s-a arătat alor săi, după înviere, cu trupul său glorios. Astfel, ne-a arătat un model de umanitate sfântă pe care toți îl putem imita, împreună cu promisiunea unui destin veșnic care, totuși, depășește toate limitele și capacitățile noastre.

Petru, în răspunsul său, îmbrățișează ambele aspecte: darul lui Dumnezeu și drumul de parcurs pentru a ne lăsa transformați, dimensiuni inseparabile ale mântuirii, încredințate Bisericii pentru a le vesti spre binele omenirii. Ni le încredințează nouă, aleși de El înainte de a fi fost formați în pântecele mamei (cf. Ier 1,5), regenerați în apa Botezului și, dincolo de limitele noastre și fără niciun merit propriu, conduși aici și trimiși de aici, pentru ca Evanghelia să fie vestită tuturor creaturilor (cf. Mc 16,15).

Dumnezeu, în mod special, chemându-mă prin votul vostru să-i succed primului dintre Apostoli, îmi încredințează acest tezaur mie, pentru ca, cu ajutorul Său, să fiu administratorul Său fidel (cf. 1Cor 4,2) în favoarea întregului Trup mistic al Bisericii; astfel încât aceasta să fie tot mai mult cetatea așezată pe munte (cf. Ap 21,10), arca mântuirii care navighează prin valurile istoriei, farul care luminează nopțile lumii. Și aceasta nu atât datorită măreției structurilor sale și grandorii construcțiilor sale — precum monumentele în care ne aflăm —, ci prin sfințenia membrilor săi, acel „popor ales pentru a vesti minunile Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată” (1Pt 2,9).

Cu toate acestea, deasupra conversației în care Petru își face profesiunea de credință, există o altă întrebare: „Ce spun oamenii — întreabă Isus — despre Fiul Omului?

Cine zic ei că este?” (Mt 16,13). Nu este o întrebare banală, dimpotrivă, privește un aspect important al ministerului nostru: realitatea în care trăim, cu limitele și potențialitățile sale, cu întrebările și convingerile sale.

„Ce spun oamenii despre Fiul Omului? Cine zic ei că este?” (Mt 16,13). Gândindu-ne la scena asupra căreia reflectăm, putem găsi două răspunsuri posibile la această întrebare, care conturează tot atâtea atitudini.

În primul rând, există răspunsul lumii. Matei indică faptul că conversația dintre Isus și ai Săi despre identitatea Sa are loc în frumoasa cetate Cezareea lui Filip, bogată în palate luxoase, încadrată într-un peisaj natural încântător, la poalele Hermonului, dar și sediu al cercurilor crude de putere și teatru al trădărilor și infidelităților. Această

Imagine ne vorbește despre o lume care Îl consideră pe Isus o persoană complet lipsită de importanță, cel mult un personaj curios, care poate stârni uimire prin modul său neobișnuit de a vorbi și de a acționa. Și astfel, când prezența Sa devine deranjantă din cauza cerințelor de onestitate și exigențelor morale pe care le solicită, această lume nu va ezita să-L respingă și să-L elimine.

Există și un alt răspuns posibil la întrebarea lui Isus, cel al oamenilor obișnuiți. Pentru ei, Nazarineanul nu este un palavragiu, este un om drept, un om curajos, care vorbește bine și spune lucruri juste, ca alți mari profeți din istoria Israelului. De aceea Îl urmează, cel puțin până acolo unde pot face acest lucru fără prea multe riscuri și inconveniente. Dar Îl consideră doar un om și, din acest motiv, în momentul pericolului, în timpul Pătimirii, și ei Îl abandonează și pleacă, dezamăgiți.

Atrage atenția actualitatea acestor două atitudini. Ambele întruchipează idei pe care le putem întâlni cu ușurință — poate exprimate într-un limbaj diferit, dar identice în substanță — în gura multor bărbați și femei din timpul nostru.

Astăzi, de asemenea, există numeroase contexte în care credința creștină este considerată absurdă, ceva pentru persoane slabe și neinteligente, contexte în care se preferă alte certitudini diferite de cele pe care le propune ea, precum tehnologia, banii, succesul, puterea sau plăcerea.

Vorbim despre medii în care nu este ușor să mărturisești și să vestești Evanghelia și unde cei care cred sunt ridiculizați, li se pune piedici și sunt disprețuiți sau, în cel mai bun caz, sunt tolerați și compătimiți. Și totuși, tocmai din acest motiv, misiunea este mai urgentă în aceste locuri, pentru

că lipsa de credință duce adesea la tragedii precum pierderea sensului vieții, uitarea milostivirii, încălcarea demnității persoanei în formele sale cele mai dramatice, criza familiei și atâtea alte răni care aduc nu puțină suferință societății noastre.

Nu lipsesc nici contextele în care Isus, deși apreciat ca om, este redus doar la un fel de lider carismatic sau la un superom, și acest lucru nu doar printre necredincioși, ci chiar și printre mulți botezați, care astfel ajung să trăiască, în acest domeniu, un ateism de fapt.

Aceasta este lumea care ne-a fost încredințată și în care, așa cum a învățat de multe ori Papa Francisc, suntem chemați să dăm mărturie despre credința plină de bucurie în Isus Mântuitorul. Din acest motiv, și pentru noi, este esențial să repetăm: „Tu ești Mesia, Fiul Dumnezeului Celui viu” (Mt 16,16).

Este esențial să facem acest lucru, mai întâi, în relația noastră personală cu El, în angajamentul față de un drum zilnic de convertire. Dar și, ca Biserică, trăindu-ne împreună apartenența la Domnul și ducând tuturor Vestea cea Bună (*Lumen gentium*, 1).

Spun aceasta mai ales pentru mine, ca Succesor al lui Petru, în timp ce îmi încep misiunea de episcop al Bisericii care se află la Roma, chemată să prezideze în iubire Biserica universală, potrivit celebrei expresii a Sfântului Ignațiu din Antiohia (cf. *Scrisoarea către Romani*, Prolog). Acesta, condus în lanțuri spre acest oraș, locul jertfei sale iminente, le scria creștinilor care se aflau acolo: „atunci voi fi cu adevărat discipol al lui Cristos, când lumea nu va mai vedea trupul meu” (*Scrisoarea către Romani*, IV, 1). Se referea la a fi devorat de fiarele din arenă — și așa s-a întâmplat —,

dar cuvintele sale evocă, într-un sens mai general, un angajament de neînlocuit pentru oricine exercită un minister de autoritate în Biserică: să dispară pentru ca să rămână Cristos, să se micșoreze pentru ca El să fie cunoscut și glorificat (cf. In 3,30), să se dăruiască până la capăt, pentru ca nimeni să nu fie lipsit de ocazia de a-L cunoaște și de a-L iubi.

Să-mi dăruiască Dumnezeu acest har, astăzi și mereu, cu ajutorul tandrei mijlociri a Mariei, Maica Bisericii.

Capela Sixtină, vineri, 9 mai 2025

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/prima-omilie-a-papei-leon-al-xiv-lea-suntem-chemati-sa-dam-marturie-despre-credinta-plina-de-bucurie-in-isus-mantuitorul/> (19.03.2026)